

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατερίνα Θεοδωράκη

Το τεύχος αυτό κυκλοφορεί σε μια δύσκολη και δυστοπική συγκυρία, λόγω του συμβάντος των Τεμπών, άρα δεν μπορούσαμε να μείνουμε αμέτοχοι από τον γενικότερο προβληματισμό. Η λέξη «ευθύνη» κυριάρχησε στα Μ.Μ.Ε. και ψάχνοντάς την στο ετυμολογικό λεξικό του Μπαμπινιώτη, βρήκα πως απέκτησε ιδιαίτερο περιεχόμενο ως θεσμός της αθηναϊκής δημοκρατίας, κατά την οποία, κάθε δημόσιος λειτουργός ελεγχόταν στο τέλος της θητείας του - από κληρωτούς οι οποίοι λέγονταν «εύθυνοι» και τον λειτουργό που ονομαζόταν «υπεύθυνος». Αφιερώσαμε, λοιπόν, στο συμβάν αυτό, δύο μικρά κείμενα (της **Βαλέριας Πομίνι** και ένα **δικό μου**), ιδωμένα από διαφορετική οπτική γωνία.

Στη συνέχεια, το πρώτο άρθρο είναι ένα **Μανιφέστο**, που προέκυψε από μια συνάντηση ειδικών ψυχικής υγείας από πέντε ευρωπαϊκές χώρες, που συμμετείχαν στα πλαίσια της εβδομάδας δράσης της **YAMI**, αντάλλαξαν απόψεις και εμπειρίες για τη ζωή των νέων και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη και δημοσίευσαν κείμενο-μανιφέστο. Το κείμενο αναφέρεται στα σημεία που πρέπει να εστιαστούν οι δράσεις για τη βελτίωση της ψυχικής υγείας των νέων στην Ευρώπη. Ακόμα, αναφέρεται στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, την πρόληψη, την έγκαιρη παρέμβαση, τη θεραπεία με μια ευρεία γκάμα θεραπευτικών μεθόδων, με «αγάπη» και, τέλος, με την έρευνα.

Στο επόμενο άρθρο η **Κάτια Χαραλαμπίκη** θα γράψει για τα γηρατειά, (ένα θέμα ελάχιστα βιωματικά σχολιασμένο στη βιβλιογραφία), και αφού κάνει έναν ευρύ σχολιασμό της εθνολογικής και κοινωνιολογικής πλευράς του, θα μιλήσει βιωματικά με έναν συγκινητικό τρόπο, σε μια εποχή που η νεότητα πριμοδοτείται παντού, σε θεσμούς, εργασία κ.λπ.

Στο άρθρο του **Λυκούργου Καρατζαφέρη**, ο συγγραφέας, αναφερόμενος σε κακοποιημένους μετανάστες, θα αναλύσει το γεγονός ότι «δεν μπορεί κανείς να συναντηθεί με ανθρώπους σε κρίση χωρίς να αναμετρηθεί με την κρίση των πλαισίων που εμπειριέχουν τα εν λόγω πρόσωπα», θα αναφερθεί στη ρήση του Basaglia ότι η θεραπευτική πράξη είναι μια πολιτική

πράξη, ότι «δεν υπάρχει υγεία χωρίς ελευθερία και δικαιοσύνη», και, εν τέλει, πως η κρίση του αρρώστου είναι και η δική μας κρίση.

Το επόμενο άρθρο, γραμμένο από μια **ομάδα Βρετανών ψυχοθεραπευτών**, αναφέρεται σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα που εφάρμοσαν στο νότιο Λονδίνο, καλώντας όλη την οικογένεια στην πρώτη συνάντηση, σε περιπτώσεις που ένα μέλος της οικογένειας εμφάνισε σχιζοφρένεια. Αυτό δίνει μια άλλη προοπτική στην παρέμβαση και μας βοηθά να δούμε το πλαίσιο των δυσκολιών του ασθενούς, πέρα από τη δική του παθολογία, και να εμπλέξουμε όλη την οικογένεια και τους σημαντικούς άλλους στη θεραπεία από την αρχή. Πολλές έρευνες έχουν αποδείξει τα οφέλη της εμπλοκής της οικογένειας στη θεραπεία, παρόλο που δεν εφαρμόζεται ευρέως αυτό. Στην έρευνα αυτή φάνηκε ότι μια τέτοια οικογενειακή συμμετοχή αποτελούσε μια θετική σχεσιακή εμπειρία για όλους τους συμμετέχοντες.

Στη συνέχεια, στο ενδιαφέρον και πολύπλευρο άρθρο του **Νίκου Μουρίκη**, θα αναζητήσουμε προβληματιστούμε για την υπέρβαση του «εγώ», δηλαδή το «εγώ χωρίς το "εγώ"», για την κατά Κρινσαμούρτι έννοια της αλήθειας, της σιωπής, του άχρονου και πώς αυτές οι έννοιες συντονίζονται με θέματα που διαπραγματεύτηκαν οι Bateson, Checcin, Assegioli, Berne. Foucault κ.α.

Ο **Αθανάσιος Μπαζούκης**, στο επόμενο δικό του άρθρο, αναφέρεται στον αυτοτραυματισμό των εφήβων, κάτι που το βλέπουμε όλο και πιο συχνά... Αναλύει το είδος της βίας και την τοποθετεί σε ένα συνεχές αυτοβλαπτικής συμπεριφοράς, με κλιμακούμενη σοβαρότητα, στο τέλος του οποίου είναι η απόπειρα αυτοκτονίας. Αναλύει τις αναπτυξιακές συνιστώσες του συμπτώματος αυτού και με αφορμή το άρθρο του Γεράσιμου Στεφανάτου μας αφήνει σε ανοιχτά ερωτήματα για σκέψη και επεξεργασία, όπως χρειάζεται το δύσκολο αυτό ζήτημα.

Τέλος, ο **Λυκούργος Καρατζαφέρης**, με αφορμή το βιβλίο του Θεωρή Μεγαλοοικονόμου για την αποιδρυματοποίηση («Δρομοκαϊτειο- Λέρος-Δαφνί. Ο ένας τοίχος μετά τον άλλο»), θα καταθέσει τους προβληματισμούς του με μια ολιστική θέαση και θα αντιτάξει στην απαισιοδοξία της λογικής την αισιοδοξία της πράξης, για να μείνουν τα διλήμματα ανοιχτά στον δρόμο για την υπέρβαση τους, όπως λέει ο ίδιος.

Καλή ανάγνωση!

Εκ μέρους της Συντακτικής Επιτροπής,

Κατερίνα Θεοδωράκη